

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΚΛΩΝΤ ΦΑΡΡΕΡ

ΤΟ ΧΑΝΟΥΜΑΚΙ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

(Στις καινούργιες «Απογοητευμένες» αφιερώνω αυτή την αληθινή ιστορία.)

πατέρας της Έσμε ήταν καρβουνιάρης. Ένας καρβουνιάρης, που τον ζήλευαν πολλοί, γιατί ήταν μοναδικός στην Πόλη. Στά χέρια του βρισκόταν ύλο τό «μαύρο» εμπόριο. Ήταν λοιπόν βαθύπλουτος κι είχε μια κόρη όμορφη, σαν τ' ολόγιομο φεγγάρι. Μά τί λέω; Μονάχα όμορφη; Πεντάμορφη, ήθελα να πω. Ποιό άλλο κορίτσι της Σταμπούλ είχε πιο γλυκά μάτια, πιο κόκκινα χείλη και πιο λυγρό κορμί απ' την Έσμε; Συγκρίνεται ποτέ το φεγγάρι με τ' άστρα τ' ουρανού;

Έκείνη τη χρονιά, τό «Βωτούρ», ένα Γαλλικό πολεμικό μέ καπετάνιο τό Λοτί, έφριξε μιά μέρα την άγκυρά του στό Βόσπορο. Άέχαστη έποχή! Τό άλλο απόγευμα, οι αξιωματικοί του βγήκαν στη στεριά. Όλοι τους ήταν νέοι, λές κι ήταν ακόμη δόκιμοι κι όλοι τους λαμποκοπούσαν από τά χρυσά γαλόνια κι από τή χαρά τους. Τί τρελλάσιδα! Βγήκαν στη στεριά για να κυνηγήσουν κάποιο μυθικό πουλί μέ μαγικά φτερά: τόν έρωτα. Τί όμορφα και τί ειρηνικά που ήταν, έδω κι εκεί τά μικρά καφενεία μέ τά θεόρατα πλατάνια! Τί δροσερή οκιά που άπλώναν τριγύρω! Άπ' τά καφάσια, παραμόνευαν τά χανουμάκια μέ τά φλογερά μάτια, τά παλάη χανουμάκια της Σταμπούλ, που ζούσαν μέσα στά μυρωμένα τους χαρέμια. Άπό ένα τέτοιο καφάσι παραμόνευε κι ή Έσμε. Μά ποιος μπορούσε να τή δή; Καιείς...

Όλες ώστόσο ή μέρες της έβδομάδος δέν εινε ίδιες. Ή Παρασκευή ξεγαρίζει, γιατί κάθε Παρασκευή οι Μουσουλμάνοι φοράνε τά καλά τους και βγαίνουν στον περίπατο. Για να φέρω μάλιστα ένα παράδειγμα, ή καλύτερη διασκέδασι για τούς Μουσουλμάνους εινε ένα όμορφο «κολλαστό» από τις τέσσερες ως τις έξη στά νεκροταφεία ή μιά μεγάλη βόλτα μέ τό καίκι στό Βόσπορο ή στά Γλυκά Νερά.

Μιά Παρασκευή λοιπόν, ή κόρη του καρβουνιάρη της Σταμπούλ βγήκε περίπατο μέ τί άγαπημένες φίλες της, μ' ένα όμορφο καίκι. Έν άλλο καίκι πάλι τριγύριζε πάνω στά γαλανά και διάφανα νερά, γιατί ξέρει τί κάνει ό Άλλάχ-και σ' αυτό τό άλλο καίκι καθόντουσαν δυό αξιωματικοί του «Βωτούρ», έγω κι ένας φίλος μου, ό ήρωας αυτής της ιστορίας.

Μιάς Ιστορίας τόσο όπλης!

Τά δυό καίκια συναντήθηκαν τρεις-τέσσερες φορές κι ό φίλος μου βρήκε την κόρη του καρβουνιάρη της Σταμπούλ γοητευτική... όσο κι άν είχε τό πρόσωπο κρυμμένο μέ τό τσαρτσάφ, που ήταν από λεπτή μαύρη υουσελινά. Αυτό τό τσαρτσάφ ήταν άραχνόφραστο. Μά κι ή κόρη του καρβουνιάρη της Σταμπούλ βρήκε τό φίλο μου άξιολάτρευτο και τό έδωσε να τό καταλάβη μέ τή γλώσσα του έρωτος: του πέταξε μέσα στό καίκι ένα μεθυστικό μπουκέτο από γιασεμιά...

Τί όμορφο κορίτσι αυτό τό χανουμάκι της Σταμπούλ!... Δέν την έχόρταναν τά μάτια μου. Ήταν τυλιγμένη στό μαύρο της τσαρτσάφ, όπως μιά άθισμένη τριανταφυλλάκι τυλιγεται απ' τή οκιά της γύγιστας. Τα χέριακα της ήταν κάτασπρα, σαν τά γιασεμιά και τά λεπτά της πόδια άστραγάλους, είχαν τή χάρι των ποδιών ενός ζαρκαδιού. Όσο για τις μικρές χρυσοκέντητες παντόφλες της, ήταν ένα έξαίσιο στόλισμα για πόδια θασιλοπούλας. Κι' άλήθεια, ή κόρη του καρβουνιάρη της

Σταμπούλ, μου φάνηκε σαν μιά νεράιδα, που είχε βγή από τά πιο όμορφα παραμύθια.

Όύτερα δέν θυμάμαι καλά πώς έγιναν τά πράγματα. Μά φαίνεται ότι όπας πετάει κανείς εύκολα τά γιασεμιά από καίκι σέ καίκι, έτσι μπορεί να πετάξη και τρυφερά ραβασάκια από ένα πολεμικό ως ένα σπίτι. Μήπως οι έρωτευμένοι συλλογίζονται ποτέ τά εμπόδια;

Μά να τί γίνηκε μιά μέρα:

Τό χανουμάκι της Σταμπούλ, μιά μαύρη μέρα, πήρε την άπόφασι να έρθη να έπισκεφθί τό φίλο της στό πολεμικό μας. Κρυφά βέβαια, απ' όλο τόν κόσμο, γιατί αλλοίμονο άν την έδ'επε κανένα μάτι!... Γιατί τώρα ήθελε νάρθη στό πολεμικό μας; Μά δέν ξέρετε τά τρελλά καπρίτσια των γυναικών; Ήθελε να δη πώς ζούσε ό φίλος της, πού ζούσε, γιατί δέν μπορούσε να καταλάβη πώς καταφέρναμε να έχουμε ιδιαίτερες καμίνες σ' ένα πολεμικό καράβι, που ήταν γεμάτο κανόνια και βαρειά σίδερα. Ήρθε λοιπόν στό «Βωτούρ», ύστερ' από χίλιους-δυό διαταγμούς, μέ χτυποκάρδι, έτοιμη να λιποθυμήσει από τό φόβο της σέ κάθε βήμα, σέ κάθε μιά στιγμή. Είχε πάει από νωρίς στό Γενεικίο για να «μασκαρευθί», όπως μας έλεγαν, να βγάλη δηλαδή τό τσαρτσάφ της και να φορέση Είρωπακά σαν τις όμορφες φράγκισσες του Πέραν...

Αυτό τό «μασκαρεμα» της φάνηκε πολύ άπλό: τάχα ήταν

δύσκολο; Μά έλάτε, που δέν φάνηκε τόσο άπλό και σέ μένα που την άντικρυσα πριν από τό φίλο μου. Τό χανουμάκι της Σταμπούλ είχε διαλέξει ένα κίτρινο φόρεμα, φαρδύ σαν μπουρνούζι κι ένα μπουστακι μπλέ, ζωηρόχρωμο. Πάνω απ' όλα αυτά, φορούσε ένα πελώριο πορτοκαλλι καπέλλο μέ πολύχρωμα στερά. Φαντασθήτε λοιπόν! Ήταν κωμωδία! Της έπήγαιναν τόσο άσχημα αυτά τά χτυπητά χρώματα! Και τί παράξενο! Έχασε όλη τή γοηστία της, όλη την Άνατολίτικη, όλη την παραμυθένια όμορφιά της. Είχε κατανηθεί εν' άσήμαντο κορίτσι, που ούτε τό προσέχει διόλου ένας αξιωματικός του ναυτικού.

Μά δέν έσκασα στο γέλια. Όχι, δέν γέλασα, γιατί είμαι πάρα πολύ εύγενής και γιατί κατάφερα πάντοτε να συγκρατιέμαι. Έπειτα είχα στό νομ μου να κάνω μια εύχρηστη έκπληξι στό φίλο μου,

που είχε ύπηρεσία εκείνη την ώρα. Έμμεσα λοιπόν τό χανουμάκι μέ μεγάλη ευγένεια στην καμινάτα του φίλου μου-τέσσερις άτσάλινοι τοίχοι, ένα αιδερόνο κρεβάτι, ένα τραπέζι κι ένα στοργυλό φινεστρίνι-κι' έπειτα πήγα να τόν έδοποιήσω.

Ό φίλος μου όμως, κάτι φαίνεται ότι κατάλαθε από τό πρόσωπό μου, γιατί μέ ρώτησε μ' έναν παράξενο τόνο στη φωνή:

--Τήν είδες, έ;

--Ναι...

--Εινε όμορφη;..

--Ω, πεντάμορφη!

Μά δέν μέ πίστεψε. Μέ κύτταξε στό μάτια κι' έπειτα συλλογίστηκε μιά στιγμή και ξαναείπε:

--Θά ήθελα να την δω, δίχως να μέ δη εκείνη. Μά πώς; Με ποιο τρόπο;.. "Α! βρήκα!... Θά τή δω από τό φινεστρίνι...

Έγω τά έχασα και τόν κύτταξα κατάπληκτος.

--Δέν είσαι καλά... τόν είπα. Πώς μπορείς να τή δής απ' έ-

ξω, από τό φινεστρίνι της καμινάτας;

Έκείνος σήκωσε τούς ώμους του.

--Εινε πολύ εύκολο... μου άπάντησε. Θά κρεμαστῶ από τόν

Έσμε

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

107	7%	13	21	1/4%	7
180				25	39
6423				29	29
74	4%	7%			102
				Σύνολο	

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

-Η ΑΝΕΡΓΟΣ ΝΕΟΤΗΣ

Ήσαν απόλυτος δικαιολογημένοι οι θρήνοι και η απελπιστικές κραυγές των εφημερίδων, για το θλιβερόν θέαμα που παρουσιάστηκε τελευταία, προκειμένου να πληρωθούν μερικώς θέσεις γραφών εις μίαν Τράπεζαν. Δέκα η δώδεκα ήσαν ή θέσεις. Και οι νέοι που συνέρρευσαν διά να διαγωνισθούν και να τις καταλάβουν υπερχίλιοι!

Τρομακτικός αριθμός βέβαια. Άλλά ποιός φταίει γιά την τραγωδία αυτήν της άνεργου και άργούσης νεότητος; Φταίει ό τόπος; Φταίει ή κατάσταση; Ή κρίσις; Ή Κυβέρνησις; Νομίζουμε πώς όχι. Φτάνει οι ίδιοι οι νέοι και οι γονεΐς των. Είμαστε άναγκασμένοι να τονίσωμεν την άληθειαν αυτήν, παρά την βασιτήτην συμπάθειαν, την όποιαν αισθανόμεθα πός την νεότητα και μάλιστα την νεότητα, που άναξιοπαθεί και ύποφέρει.

Πρέπει να τό καταλάβουν καλά και οι γονεΐς και οι νέοι, ότι δέν άρκει ένα άπολυτήριον Γυμνασιού ή και τοΰ Πανεπιστημίου άκόμα, γιά να ζήση ένας νέος, γιά να έργασθ ή, να δημιουργήση, να προκόψη. Όλοι οι άργούντες και άναξιοπαθούντες σήμερα νέοι, εΐνε άπόφοιτοι τοΰ Γυμνασίου ή τοΰ Πανεπιστημίου. Προσπαθούν να βρουν μιά θέση με τό «χαρτί» τους. Και ή θέση δέν εύρίσκειται.

Άν οι γονεΐς των ήσαν πλέον θετικοί, θα έφρόνιζαν να μάθουν στα παιδιά τους ένα θετικό επάγγελμα. Και τά παιδιά τους θα έργαζόντουσαν σήμερα και θα εύτυχούσαν.

μικρό γερανό, που κατεβαίνει ως τό φινεστρίνι μου... Θά δής ότι θά τά καταφέρω μιά χαρά... Καί τώρα άκουσε: άν ή βρή άσκημη... να τής πής ότι πνίγηκα στο Βόσπορο και να την στείλεις πίσω στο μπαμπά... ***

Κι' έτσι κι' έγινε.

Ο φίλος μου κρεμάστηκε από τό γερανό και γλύστρησε ως τό φινεστρίνι τής καμίνιας του. Τόν είδα να ρίχνη μιά κρυφή ματιά κι' άξάφια ν' άφήνη από τά χέρια του τό σκονίνι τοΰ γερανού και να πέφτη μ' ένα δυνατό πάφλασμα στο Βόσπορο...

Πόσο λυπήθηκα, μά την άληθεια, τη δύστυχη Έσμή! Όταν τής είπα ότι ό φίλος τής είχε πέσει ξαφνικά κι' είχε πνιγ ή στο Βόσπορο, χλώμιασε σαν πεσμένη κι' άρχισε να τρέμη σύγκορμη από τόν τρόμο τής. Έπειτα, μέσα στη φασαρία των ναυτών, που κατέβαζαν τη βάρκα γιά να «ψαρέψουν» τό φίλο μου, γλύστρησε άθόρυθα ως τό καΐκι τής και χάθηκε σε λίγο μέσα στις σκιές τής νύχτας... ***

Έδώ τελείωσε γιά μας ή κωμωδία. Όχι όμως και γιά τό τραγικό χανουμάκι τής Σταμπούλ. Την άλλη μέρα μιά μαυ-

Ό,τι έγινε όμως ως σήμερα, έγινε. Άς συνεισθούν πλέον γονεΐς και τέκνα. Άς γίνουν θετικοί. Έτσι μόνον και άνεργος δέν θα μένη ή νεότης και θα εύτυχήση.

-ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Έχοντας ύπ όψην μας τό ρητό των προγόνων μας, ότι μονάχα σε σώμα γεμάτο από ζωϊκούς χυμούς, σε σώμα υγιές μπορεί να ύπάρχη νοΰς υγιής, χειροκροτούμε με ένθουσιασμό την έξαιρετικώς έπιτυχή άπόφασι τής Κυβερνήσεως να διατεθούν άπ' τόν προϋπολογισμό τής Έθνικής Άγωγής 700 χιλιάδες δραχμές γιά τό Στάδιο των Ίωαννίνων.

Μετά την καλή διατροφή των άπόρων σπουδαστών, που εξασφαλίτηκε ως ένα σημείο με τά μαθητικά οικονομικά στοιχεία—ή έγκυμόνασις τους εΐνε άπαραίτητος. Μ' αυτήν, θ' άποτραθηχθούν οι νέοι και ή νέες άπ' τούς δλέθριους δρόμους που άνοίγονται μπροστά τους και θα έξυψωθούν σωματικώς και ήθικώς. Ή έπισημονική έγκυμόνασις τής νεολαΐας μας, μαζί με την καλή διατροφή, θα χάριση ένεργητικώς και άκέραιως χαρακτηρισες στην κοινωνία και στην Πατρίδα ίκανούς στρατιώτες.

Άλλά μαζί με τό άυπόκριτο μεγάλο εύγε μας στην Κυβέρνησι, και ιδιαίτερας στον Ύπουργό τής Παιδείας, έκφράζομε και την εύχή μας να ληθθούν παράμοια μέτρα πολύ σύντομα και γιά τις άλλες πόλεις τής Χώρας μας. Έκτός των Ίωαννίνων, πρέπει να κτισθούν Στάδια και σ' άλλες έπαρχιακές πρωτεύουσες, όπου εΐνε έξ ίσου άναγκαΐα.

-Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΨΗΦΟΣ

Τό Έθνικό Συμβούλιο των Έλληνίδων, μ' ένα σχετικό υπόμνημά του πός τό ύπουργείο των Έσωτερικών, ζήτησε την επέκτασι του δικαιώματος τής ψήφου και στις γυναΐκες, που έχουν ήλικία κατώτερη των τριάντα χρόνων.

Έχοντας την βεβαιότητα ότι ή γυναΐκα—κατά κανόνα—έχει ίσα πνευματικά και ήθικά προσόντα με τόν άνδρα, εύχόμεθα να άναγνωρίση τό δικαίον του ύπομνήματος αυτού ό άρμόδιος Ύπουργός και ή Κυβέρνησις. Πρόκειται περί δικαιοσύνης αιτήσεως, σήμερα μάλιστα που ή γυναΐκα έχει πάψει να εΐνε... έπιπλον ή σκεδός άπολάσεως εις χείρας των άνδρών. Δέν μένει λοιπόν στην Κυβέρνησι, παρά να δείξη σχετικώς πόσον εΐνε προοδευτική και ριζοσπατική.

-Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο Ύπουργός των Έσωτερικών από καιρό τώρα μελετά τό ζήτημα τής επέκτασεως τής Άστυνομίας Πόλεων και στην πρωτεύουσα τής Μακεδονίας.

Η πρόθεσις αυτή τοΰ Ύπουργού όμως έπροκάλεσε διαδικασίς ένεργειας των αξιωματικών τής Χωροφυλακής, οι όποιοι θεωρούν την πραγματοποίηση τοΰ μέτρου αυτού ως προσβλητική γιά τό Σώμα, στο όποιο άνήκουν.

Κατόπιν των έν λόγω ενεργειών, ό Ύπουργός καθήσχεσε τόβως παραπονεμένους, με τις βεβαιώσεις, ότι ή επέκτασις αυτή δέν πρόκειται να γίνη έπι τό παρόντος και ότι πριν πραγματοποιηθ ή, δά ληθθούν τά μέτρα που επιβάλλονται γιά την ίκανοποίηση των αιτημάτων τοΰ Σώματος τής Χωροφυλακής, τά όποια στήριζονται άσφαλώς στο δικαίον.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Κατοικία : Χαλάνδρι).

Όροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 200 II Έξωτερικού Δολλάρια 6
 Έξάμηνος Έξάμηνος 100 III Αμερικής 6
 και δι' όλην την Άφρικήν και Βελγικόν Κογκό έτησια συνδρομή σελίνια 30
 Αί έπιστολαί και τά χρηματικά έμβάσματα δέν ν' άπευθύνονται πός τόν
 ιδιοκτήτην τοΰ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.
 Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Έν Άμερικη διá την έγγραφην συνδρομητών και διá την κατά φύλλον πώλησιν ή Έταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, έπιτροποποιημένη παρά τοΰ κ. Κ. Καληροπούλου, έν Αιγύπτω—Σουάν 6 κ. Χριστόδουλος Σαράνης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και έν Βελγικόν Κογκό 6 κ. Γεώργιος Άντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville, Congo - Belge, όπου δέν ν' άπευθύνονται οι ένδιαφερόμενοι